

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

۸۷/۱۱/۵۹۱
۸۸/۱/۱۹

دانشگاه الهیات

پایان نامه

جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد

(شیوه فقه و مبانی حقوق اسلامی)

عنوان :

قضاياوت زن در فقه امامیه

استاد راهنما :

دکتر محسن جابری عربلو

استاد مشاور :

طوبی شاکری گلپایگانی

دانشجو :

فاطمه رجبی یکتا

بهمن ماه ۱۳۸۶

فهرست مطالب

۱ مقدمه
۲ ۱- مسأله پژوهش
۲ ۲- پرسش‌های پژوهش
۲ ۳- اهداف پژوهش و ضرورت آن
۳ ۴- فرضیات پژوهش
۳ ۵- پیشینه پژوهش
۵ مبحث اول : تعریف قضایا
۵ ۱-۱- معنای لغوی
۵ ۲-۱- معنای اصطلاحی
۶ ۱-۳- فرق قاضی ، مجتهد ، مفتی
۷ ۲- تاریخچه قضایا
۷ ۱-۲-۱- قضایت قبل از اسلام
۷ ۱-۲-۲- قضایت بعد از ظهور اسلام
۸ ۱-۲-۲-۱- زمان پیامبر
۸ ۱-۲-۲-۲- زمان خلفای راشدین
۹ ۱-۲-۲-۳- دوره نظامهای شاهنشاهی
۱۰ فصل دوم : مبانی فقهی قضایت
۱۱ ۲-۱- قضایت در آیات
۱۵ ۲-۲- قضایت در روایات
۱۸ ۲-۳- اجماع
۱۸ ۲-۴- عقل

۲۰	فصل سوم : شرایط قاضی
۲۱	۱-۳- شرایط اجتماعی و اختلافی
۲۱	۳-۱- شرایط اجتماعی
۲۲	۳-۱-۲- شرایط اختلافی
۲۳	۳-۲- مستحبات و مکروهات
۲۳	۳-۲-۱- مستحبات
۲۵	۳-۲-۲- مکروهات
۲۷	فصل چهارم : شرط ذکورت (آراء مختلف فقهاء در مسأله قضاؤت زن)
۲۸	۴-۱- آراء اهل سنت در مسأله قضاؤت زن
۲۸	۴-۱-۱- مكتب حنفی
۲۹	۴-۱-۲- مكتب حنبی
۲۹	۴-۱-۳- مكتب شافعی
۲۹	۴-۱-۴- مكتب مالکی
۳۰	۴-۲- آراء فقهاء مکاتب دیگر
۳۰	۴-۲-۱- آراء فقهاء زیدیه
۳۰	۴-۲-۲- نظریه ابن حریر طبری
۳۰	۴-۲-۳- نظریه ابن حزم ظاهري
۳۰	۴-۳- آراء امامیه در مسأله قضاؤت زن
۳۱	۴-۳-۱- آراء فقهاء دوره اول
۳۱	۴-۳-۲- آراء فقهاء دوره دوم
۳۲	۴-۳-۳- آراء فقهاء دوره سوم
۳۳	۴-۳-۴- آراء فقهاء دوره چهارم

۳۵	۴-۴- علمایی که شرط ذکورت را محل تأمل دانستند
۳۶	۴-۴-۱- مقدس اردبیلی
۳۶	۴-۴-۲- شیخ انصاری
۳۷	۴-۴-۳- میرزای قمی

فصل پنجم : بررسی مستندات و ادله فقه‌ها در مسأله قضاؤت زن

۳۸	۵-۱- دلالت حدیث ابابکره
۳۹	۵-۱-۱- بررسی زنجیره های حدیث ابابکره
۴۱	۵-۱-۲- بررسی روایان حدیث ابابکره
۴۲	۵-۲- دلالت وصیت پیامبر (ص)
۴۴	۵-۱-۲-۱- بررسی زنجیره های حدیث پیامبر (ص)
۴۴	۵-۱-۲-۲- بررسی زنجیره اول
۴۵	۵-۱-۲-۳- بررسی زنجیره دوم
۴۵	۵-۱-۲-۴- بررسی زنجیره سوم
۴۵	۵-۱-۳- حديث جابر
۴۶	۵-۱-۳-۱- بررسی زنجیره حدیث
۴۶	۵-۱-۳-۲- بررسی دلالت حدیث
۴۶	۵-۱-۳-۳- متن احادیث ابوخدیجه و دلالت آنها بر عدم جواز قضاؤت زنان
۴۸	۵-۱-۳-۴- دلالت آیات بر عدم جواز قضاؤت زن
۴۸	۵-۱-۳-۵- آیه «الرجال قوامون النساء»

فصل ششم : استناد به اصل و اجماع

۵۱	۶-۱- اصل عدم جواز قضاؤت زنان و بررسی آن
۵۲	۶-۲- کاربرد اصل در آراء فقهاء
۵۳	۶-۲-۱- نظر مرحوم صاحب ریاض المسائل

۵۳	۲-۲-۶ - مرحوم خویی.
۵۳	۳-۲-۶ - گفتار صاحب جواهر
۵۴	۶-۳-۶ - بررسی اجماع در شمار ادله عدم جواز قضاوت زن
۵۴	۶-۳-۱ - تعریف اجماع
۵۵	۶-۳-۲-۲ - معرفی طرق تحقیق اجماع
۵۵	۶-۳-۲-۱ - روش حدسی
۵۵	۶-۳-۲-۲ - روش حسی
۵۵	۶-۳-۲-۳ - طریقه تقریر
۵۶	۶-۳-۲-۴ - قاعده لطف
۵۷	۶-۳-۳ - فقهایی که اجماع را از ادله عدم جواز قضاء زن قرار دادند

۶۲	فصل هفتم : بررسی پاره‌ای از اوصاف زنان و اثر آن بر قضاوت
۶۳	۷-۱ - نقص عقل زنان
۶۴	۷-۱-۱ - نظر آیت‌الله جوادی آملی
۶۶	۷-۱-۲ - علامه جعفری
۶۷	۷-۱-۳ - نظر امام خمینی
۶۸	۷-۲-۱ - روایت پرهیز از مشورت با زنان
۶۸	۷-۲-۲ - روایات
۶۹	۷-۲-۲-۱ - پیامبر و نمونه‌هایی از مشورت با زنان در طول تاریخ
۷۱	۷-۲-۳ - شنیدن صدای زن و اثر آن بر قضاوت
۷۵	۷-۲-۳-۱ - سخنرانی زنان در تبلیغ اسلام
۷۷	۷-۲-۳-۲ - اذان و اقامه زنان

فصل هشتم : بررسی ولایت در قضاوت	۷۸
۱-۱-۱- بیان وکالت در فقه و قانون	۷۹
۱-۲- آثاری که بر عقد وکالت مترتب می‌شوند	۸۰
۱-۳- مقایسه وکالت با قضاوت	۸۲
۲-۱- بررسی رابطه وصیت و مقایسه آن با قضاوت	۸۳
۲-۲- بررسی امور حسبه	۸۴
۲-۳- بررسی ماهیت امور حسبه	۸۴
۲-۳-۱- حقوق و مسئولیت امین	۸۵
۲-۳-۲- مقایسه امین با قاضی	۸۶
۲-۳-۳- شرایط امین	۸۶
۴-۱- قضاوت زن در آیینه قانون	۸۷
۴-۲- مشاور قضایی	۸۷
۴-۳- قاضی تحقیق	۸۸
۴-۴- پرونده‌های بسیار و تخصصی شدن دادگاهها	۸۸
نتیجه‌گیری	۹۰
فهرست منابع	۹۱

چکیده

پایان نامه ای که پیش روست تحت عنوان قضاوت زن از نظر شیعه و سنی نگاشته شده است و پس از پرداختن به واژه شناسی و تاریخچه، مشروعیت قضاوت را در منابع فقهی بررسی کردیم و سپس قضاوت زن را در منابع امامیه و اهل تسنن مورد مطالعه قرار دادیم.

برخی از فقهای امامیه قضاوت زن را صد درصد مردود اعلام کردند ولی در مقابل برخی دیگر از فقهاء شرط ذکورت را برای قاضی مورد تأمل و قردهیه قرار دادند.

فقهای اهل سنت نیز نظرهای متفاوتی در این باره ابراز کردند که همه اقوال همراه با مستنداتشان در طول پایان نامه به تفصیل آمده است.

مسئله ای که وجود داشت همین اختلاف در شرط ذکورت قاضی بود که نهایتاً طبق بررسیهای انجام شده معلوم شد که پایه و مبنای شرط ذکورت مستحکم نبوده و تمام دلایل ارائه شده از سوی فقهاء قابل خدشه می باشد و نمی توان آن ها را دلیل برای مسئله مذبور شمرد و نتیجه ای که حاصل شد این بود که تمام دلایل ارائه شده توسط فقهاء عظام را بی اساس اعلام کردیم و برای قضاوت زن همچون هیچ مانعی ندیدیم . غیر از اینکه بی دلیل خصوصیت احساس و عاطفه زنان شایسته تر است که در دادگاه های اطفال و خانواده مشغول باشند .

قضاوت حکمی است الهی . برای قضاوت باید وجوان انسانی و انصاف الهی و مسئولیت اخلاقی که از سایر شرایط صوری و ظاهری مهمتر است در نظر گرفته شود و جنسیت هیچ مدخلی در اصل قضاوت ندارد. چه بسا زنی که دارای علم و متعایی است حکمش به حکم خدا نزدیکتر از حکم مردی باشد که جانب عدل را رعایت نمی کند .

کلید واژه : قضاوت – ذکورت، اجماع ، مشروعیت ، فقهاء .

مقدمه

مسئله قضا و قضاوت موضوع جدیدی نیست که نیاز به معرفی داشته باشد هر کسی در طول زندگی با یک بار مراجعه به دادگستریها و دادگاهها به ضرورت این مسئله در زندگی اجتماعی واقع می شود. هر چند بر کسی پوشیده نیست که قضاوت از مسائلی است که بسیار گسترده می باشد.

خصوصاً اینکه با توسعه زندگی اجتماعی و گسترش شهرها و کشورها این گسترش همچنان ادامه دار است. در زمان صدر اسلام مشکلات و مسائل به پیچیدگی امروز نبود و نیاز به تشکیلات قضایی با این وسعت هم نداشت. اما امروز دادگاههای مختلف به منظور رسیدگی به مسائل مختلف ایجاد شده است از جمله دادگاه خانواده به مسائل خانوادگی تشکیل شده است. دادگاه رسیدگی به تخلفات مسؤولان ارشد دولتی و ...

اینها نشان دهنده تعدد مشکلات و پیچیده تر شدن مسائل روز است. به همین دلیل شاهدیم که آیت ... شاهروندی رئیس قوه قضائیه وقت، اقدام به تشکیل شوراهای حل اختلاف نموده اند. در چنین جامعه ای که زن و مرد، کار می کنند، پا به پای هم تحصیل می کنند و همیشه در هر کاری کنار هم هستند سؤال این است که آیا در امر قضاوت زن هم می تواند مثل مردان قاضی شوند و حکم صادر کنند؟ برای یافتن پاسخ این سؤال به مراجع عظام و عالی قدر و منابع دست اول زیادی از جمله المبسوط شیخ طوسی . مستند الشیعه مرحوم نراقی خلاف شیخ طوسی . جواهر الكلام و تحریر الوسیله و تکمله المنهاج ، محقق خویی، شرایع الاسلام ، محقق حلی، وسائل الشیعه ، من لا يحضره الفقيه ، خصال و شیخ صدوق مراجعه کردیم و جواب این سؤال را جستجو نمودیم که در پایان نامه آمده است.

در کتب حقوقی استادان معاصر نیز که اکنون در حال اجرا می باشند نیز پاسخ این سؤال را جستجو نمودیم.

پایان نامه ای که پیش روست تحت عنوان قضاوت زنان نگاشته شده . بر کسی پوشیده نیست که قضاء از مناصب مهم و پرمخاطره ای است که اگر در واگذاری آن اهمال صورت گیرد خطای قابل گذشت و جبرانی نیست . از این رو شارع مقدس برای قاضی در دولت اسلامی شرایطی قرار داده است تا آسیبی به جامعه و مردم از جانب قاضی نرسد و قاضی هم خود آسیب بینند از جمله شرایط ایمان و عدالت است از

شرایط دیگر علم و تقواست . در کنار این پژوهی در کتب فقهای دوره بعد از شیخ طوسی شرط ذکور است هم به چشم می خورد که در کتب فقهای قبلی نبوده است. این ابهام انگیزه ای بود برای تألیف این پایان نامه که امید است مورد قبول اهل فن و فهم قرار گیرد .

۱- مسئله پژوهش

بحث قضایت زن و اینکه آیا زنان که قشر عظیمی از جامعه اسلامی هستند می توانند عهده دار منصب قضایا باشند یکی از بحث برانگیزترین مباحث فقهی فقهای اسلامی و حقوق زنان است . هر چند قانونگذار جمهوری اسلامی ایران در قانون شرایط انتخاب قضایت مصوب ۶۱ مرد بودن را از جمله شرایط تصدی امر قضایا دانسته است . اما در جواز قضایت زنان در میان فقهای امامیه اختلاف نظر وجود دارد.

۲- پرسشهای پژوهش

- ۱- آیا آیات مورد استناد در خصوص ممنوعیت قضایت زنان همچون آیه ۳۶ سوره نساء و آیه ۲۲۸ سوره بقره ۳۳ احزاب و آیه ۱۸ سوره زخرف دلالت به ممنوعیت قضایت زنان دارند .
- ۲- آیا روایات استناد شده جهت ممنوعیت قضایت زن از لحاظ سند و دلالت معتبر است ؟
- ۳- آیا ادعای اجماع به عنوان مهمترین دلیل نقلی مورد استناد برای عدم جواز قضایت زن می تواند مورد پذیرش قرار گیرد .

۴- آیا دلایل عقلی همچون نقصان زن ، لزوم عدم اختلاط زن با مرد، اصل عدم جواز قضایت زن تا چه اندازه می تواند در خصوص ممنوعیت قضایت زنان قابل دفاع بوده و مورد استفاده قرار گیرد ؟

۳- اهداف پژوهش و ضرورت آن

شناخت دیدگاههای فقهی موجود در قضایت زن و نقد و بررسی دلایل مطرح در خصوص جواز یا عدم جواز قضایت زنان و نیز انتخاب و طرح دیدگاه و نظر قابل دفاع در مورد ممنوعیت یا عدم ممنوعیت قضایت زنان از مهمترین اهداف مورد نظر در این پژوهش می باشد.

ضرورت این پژوهش از آنجا آشکار می شود که هم اکنون اختلاف نظر بسیاری در خصوص ورود زنان به سمت قضایا وجود دارد و این پژوهش می تواند راهگشای مسئولین امر در این خصوص باشد.

۴- فرضیات پژوهش

۱- به نظر نمی رسد هیچکدام از آیات مورد استناد در مورد منع قضاوت زنان دلالت روشن و یقینی در منع قضاوت زنان داشته باشد . آیات مورد نظر غالباً در خصوص روابط بین زوجین و امور خانواده بوده و نمی توان منع قضاوت زنان را از آنها استنباط کرد.

۲- فقدان حکمی در خصوص ممنوعیت قضاوت زنان در متون اولیه فقهی همچون نهایه، مقنعه ، الکافی که برای نقل احکام وارد از معصومین تدوین شده و وجود اجماع معتبر را مورد تردید قرار می دهد .

۳- دلایل عقلی ذکر شده همچون نقصان زن ، لزوم عدم اختلاط و غیره همگی ناشی از نوعی نگرش خاص نسبت به زن است و این دیدگاهها دیگر قابل پذیرش نیست و با استناد به آنها نمی توان حکم به عدم جواز قضاوت زن داد .

۵- پیشینه پژوهش

در خصوص این پژوهش یعنی بررسی جایگاه قضاوت زنان در فقه اسلامی هر چند مطالب پراکنده و مختصری آن هم ناقص در نشریات و تأییفات گوناگون به چشم می خورد اما تحقیق جامع و کاملی که در این باره بتوان به بسیاری از پرسشها و ابهامات موجود پاسخ دهد تاکنون مشاهده نگردیده است . لذا از نوآوری برخوردار بوده و عمدها نظرات یا به شکل رد کامل حکم یا تأیید مطلق آن بوده است.

با توجه به مطالب مطرح شده درک اهمیت موضوع مذکور برای همگان آشکار شده و ضرورت تحقیق های بیشتر را در این مورد مشخص می نماید. پایان نامه ای که پیش روست مسلمان از نقص و کاستی مثل سایر پایان نامه ها مبری نیست و حقیر در حد بضاعت خود تا آنجا که توانستم موضوع را از جهات مربوط بررسی نموده و نتیجه را در مقابل روی خوانندگان محترم قرار داده ام . به این امید که مورد قبول اساتید محترم قرار گیرد . در پایان بر خود لازم می دانم از تلاشها و همکاریهای صمیمانه اساتید محترم جناب آقای دکتر محسن جابری ، همچنین سرکار خانم دکتر شاکری گلپایگانی ، همچنین استاد و یاور دلسوز و مهربان جناب آقای دکتر جواد سرخوش ، تشکرات قلبی و صمیمانه خود را اعلام کنم و برای همگیشان توفیقات روزافزون از درگاه خداوند متعال تقاضا کنم .

فصل اول :

کلیات

مبحث اول : تعریف قضاوت

لازمه ورود به موضوع قضاوت دانستن معنا و مفهوم قضاوت است و از آنجا که موضوع قضاوت از اصول پایه و ضروریات یک جامعه اسلامی است دانستن معنای قضاوت و تشریح ابعاد و تبیین حکم فقهی آن مهم به نظر می آید . برای درک این مفهوم ، اول به بیان معنای لغوی آن و سپس به معنای اصطلاحی و شرعی آن می پردازیم .

گفتار اول : معنای لغوی

در لسان العرب به معنای حکم آمده و اصل آن قضای بوده که (ی) به همراه تبدیل شده است^۱ . در تاج العروس هم به معنی حکم آمده^۲ در اقرب الموارد هم به معنی فصل و حکم آمده^۳ همچنین این کلمه در قاموس الموارد هم به معنی حکم کردن ، پرداختن ، پروا کردن ، قرض را دادن ذکر شده و قضاوت به معنی حکم کردن بین دو نفر یا بیشتر آمده است^۴ .

در فرهنگ نفیسی قضا را فرمان ، اندازه چیزی معنی کرده همچنین به حاجت رساندن و روانه کردن^۵ .

گفتار دوم : معنای اصطلاحی

در شرح لمعه در کتاب القضاe برای بیان معنای اصطلاحی قضاء چنین آمده است : [ای الحکم بین الناس] یعنی داوری بین مردم . معنای اصطلاحی دیگری هم که در حاشیه شرح لمعه بیان شده به این

۱- ابن منظور - ابوالفضل جمال الدین محمدبن مکرم - لسان العرب - دارالفکر - بیروت - ۱۴۰۸ھ - ج ۱۵- ص ۱۸۶ .

۲- الحسينی الزبیدی - محمد مرتضی - تاج العروس - مکتبه الحیاہ - بیروت - ۱۴۰۹ھ - ج ۱۰ - ص ۲۹۶ .

۳- الشرتونی اللبناني الحونی - اقرب الموارد - کتابخانه مرعشی نجفی - قم - ۱۴۰۳ھ - ج ۲ - ص ۱۰۱۰ .

۴- فیروز آبادی - مجید الدین - قاموس المحيط - دارالمعرفه - بیروت - ۱۴۰۳ھ - ج ۴ - ص ۳۷۸ .

۵- نفیسی - علی اکبر - فرهنگ نفیسی - کتابفروشی خیام بی جا - ۱۳۴۳ - ج ۴-۵ - ص ۲۶۷۵ .

ترتیب است . اول به معنای فراغ و اتمام (فلذا قضیتم مناسکم ای اتیم بها) . دوم به معنای قضاء عبادات . (فعل العباده ذات الوقت المحدود المعین خارجاً عند کما فى قضاء العبادات) . سوم: (فعل العباده استدراکاً

لما وقع مخالفًا لبعض الامثله و سیمی هذا اعاده کالاجزاء المسنیه فى الصلاه)^۱

در جواهر الكلام بعد از ذکر ده معنی برای قضا می فرماید : لكن قيل : و سمى القضاء قضاء لان القاضی يتم الامر بالفصل و يمضيه و يفرغ عنه و سپس در تعريف شرعی قضا می نویسد : و لایه الحكم شرعا لمن له اهلیه الفتوى بجزئیات القوانین الشرعیه على اشخاص معینه من البریه باثبات الحقوق و استیفاءها للمستحق^۲ يعني قضاوت ولایت داشتن بر صدور حکم است برای کسی که اهلیت فتوی را داشته باشد و به جزئیات قوانین آگاه باشد برای افراد معینی از خلق به این صورت که حق را اثبات کند و آن را برای صاحب استیفاء کند .

امام خمینی در این مورد می نویسد : و هو الحكم بين الناس لرفع التنازع بينهم بالشروط الاتية و آن داوری کردن بین مردم جهت برطرف خصوصیت بین آنهاست^۳ .

و به عبارت دیگر چنانکه شیخ انصاری فرموده است : فقهاء دو معنا برای قضاء در نظر داشتند .

۱- حکم کردن بر وجه مخصوص ۲- ولایت شرعیه بر حکم مذکور^۴

گفتار سوم : فرق قاضی با مفتی و مجتهد و فقیه

صاحب مستند الشیعه^۵ در این باره چنین می نگارد : به اینکه قاضی با مفتی و مجتهد و فقیه مغایر است که به اعتبار کاری که انجام میدهد شخص قاضی یا حاکم شناخته می شود .

مفتی : آن کسی است که فقط از حکم خدا خبر می دهد و لو به صورت کلی .

مجتهد : کسی که استنباط می کند و جزئیات را تحت عنوان کلی مربوط به آن قرار می دهد و احکام را از منبع آنها استخراج می کند و تمام تلاش خود را می کند .

فقیه : آنکه علم احکام را که نتیجه آن استنباط و استخراج و نهایت سعی مجتهدین است می داند .

۱ - مکی - محمد - المعرفه الدمشقیه - انتشارات دارالفکر - قم - ۱۴۱۱ق - ص ۶۱

۲ - نجفی - محمد حسن - جواهر الكلام - چاپ اول - دارالمورخ العربي - بیروت - ۱۴۱۲هـ - ج ۱۴ - ص ۶۳

۳ - موسوی خمینی - روح الله - تحریر الوسیله - موسسه نشر اسلامی التابعه لجماعه المدرسین قم - بی تا - ج ۲ - ص ۳۶۲

۴ - انصاری - مرتضی - قضا و شهادت - مجمع الفکر الاسلامی - قم - ۱۴۱۵هـ - ص ۲۲۷

۵ - نراقی - محمدمهدی - مستند الشیعه - مؤسسه آل البيت لاحیاء التراث - مشهد ، سال ۱۴۱۹ - ص ۶۷

پس همانطور که دیدیم این الفاظ چهارگانه از نظر مصداقی متحدد ولی از لحاظ مفهومی با هم متفاوتند.

مبحث دوم : تاریخچه قضاوت

قضاوت از لوازم زندگی اجتماعی است . یعنی می توان گفت : هر جا که زندگی اجتماعی وجود داشته باشد ناگزیر قضا و قضاوت هم در کنارش هست چرا که در جامعه به خاطر تعاملات بین افراد و کنشها و واکنشها ما بین آنها اختلافات و ناهماهنگیهای بین آنها برای ایجاد هماهنگی بین افراد جامعه و برطرف کردن اختلافات ناگزیر قضاوت هم باشد . پیشینه قضاء به قدمت تاریخ شکل گیری جامعه بشری است .

گفتار اول : قضاوت قبل از اسلام

به منظور روشن شدن موضوع قضاوت مناسب است سیر تاریخی آن بررسی شود . قضاوت یکی از پایه های اساسی جامعه متmodern است . از این رو ایجاد تشکیلات قضایی نشان دهنده آغاز تمدن است . طبق نوشه یکی از مقالات، مطالعه آثار و متون بر جا مانده از قرون پیشین بیانگر آن است که اروپا و عربستان قبل از اسلام فاقد هر گونه نظام قضایی تعریف شده بودند بلکه در بسیاری از موارد، دعاوی را جهت حل و فصل به کاهنان می سپردند و آنان به شیوه آزمایش ایزدی به داوری می پرداختند^۱.

گفتار دوم : قضاوت بعد از ظهور اسلام

با برانگیخته شدن پیامبر اکرم (ص) و آغاز رسالت ایشان و نزول قرآن و آیات روشنگر شبابی جدید در برابر دیدگان بشر گشوده شد و در قرآن کریم آیاتی که دعوت به عدالت در حکم می کند بسیار دیده می شود . از جمله آیه شریفه^۲ « يا ايها الذين آمنوا كونوا قومين لله شهداء بالقسط » ترجمه : ای کسانی که ایمان آوردید به خاطر خدا قسط را بربار دارید . و آیه شریفه^۳ « اذا حكمتم بين الناس ان تحکموا بالعدل » و چون میان مردم داوری می کنید به عدل حکم کنید.

آیات کریمه قرآن به روشنی داوری به عدل را به مردم آموخت و مقدمات ایجاد تشکیلات قضایی را فراهم آورد .

۱ - خلیلی - عذرا - قضاوت زنان - (قسمت اول)، از مجله ندای صادق - شماره ۴۰ - سال دهم - زمستان ۸۴ - ص ۴۷

۲ - مائدہ / ۸

۳ - نساء / ۵۸

الف) زمان پیامبر

در زمان پیامبر اسلام (ص) محکمه به شکل کنونی وجود نداشت و اصلاً چیزی به عنوان قضائیه، مقتنه، مجریه به طور مجزا و مستقل وجود نداشت منبع صدور وحی هم قانونگذار و قوه مقتنه بود. و قوه قضائیه هم که نمایندگان وحی هستند از طریق همان قانونگذار اصلی منصوب می شوند - قوه مجریه هم کسانی بودند که احکام الهی را اجرا می کردند. در زمان پیامبر (ص) نیازی به ایجاد تشکیلات قضایی دیده نمی شد. چرا که اولاً تعداد کمی از مردم مسلمان شده بودند و از طرفی پیامبر (ص) هم خود حضور داشتند و همان مراجعاتی را که صورت می گرفت پاسخگو بودند.

اولین قاضی که از جانب پیامبر اکرم (ص) منصوب شد حضرت امیرالمؤمنین بودند. حضرت امیر فرمودند : يا رسول الله من جوانم و علم به قضاوت ندارم . پیغمبر (ص) جواب دادند : که خدا دلت را در رابطه با شناخت حق راهنمایی می کند و زبانت را برای بیان آنچه حق تشخیص داده ای استوار می کند وقتی دو طرف دعوا در برابر تو نشستند قضاوت نکن مگر پس از آنکه از دیگری بشنوی همانطور که از اولی شنیده ای که اینگونه برخورد با مسائل قضایی برای تشخیص حکم مناسب تر است^۱.

معقل بن سیار هم از کسانی بود که در صدر اسلام به قضاوت منصوب شد^۲.
پس از او عقبه بن عامر نیز به قضاوت منصوب گشت^۳.

ب) زمان خلفای راشدین

بعد از زمان پیامبر در زمان خلفای راشدین و به خصوص زمانی که دایره حکومت عمر وسعت یافته بود ایجاد دستگاههای قضایی نیز ضروری می نمود .

مشکلی که همواره در دستگاه قضایی عمر وجود داشت این بود که قضات علم به قضاوت نداشتند و حکم را نمی دانستند خود عمر هم حکم را نمی دانست . اصولاً قضات منصوب فاقد شرایط قضاء اسلامی بودند . و

۱- سجستانی الادری - ابی داود سلیمان بن الاشعث - سنن ابن داود- دار ابن خرم - بیروت - ۱۴۱۸ق - ج ۳ - ص ۳۰۱

۲- محمدی ری شهری - میزان الحكمه واژه قضاء - مترجم حمیدرضا شیخی - دارالحدیث قم - حدیث ۱۶۵۶۱

۳- همان - واژه ۳۳۹۶۵

هر بار به مشکل می رسیدند از حضرت امیر (ع) دعوت می کردند و همیشه اعتراف می کردند که «اقضانا امیر المؤمنین (ع) » : یعنی علی قاضی ترین ماست^۱.

ج) دوره نظامهای شاهنشاهی

داوری میان مردم و حل و فصل اختلافهای آنان در طول تاریخ از حقوق پادشاهان بوده است . در دوران پادشاهی قاجار در ایران، همانند دوران گذشته قدرت سیاسی از اتحاد میان سلطنت و دین سرچشمه می گرفت و علمای دین با تکیه بر احکام فقه اسلامی عهده دار محاکمات در زمینه امور مدنی و کیفری بوده اند . در این دوران بیشتر دعاوی در محکم شرعی حل و فصل می شد و از آنجا که پادشاهان عهده دار حفظ نظم و امنیت عمومی و اداره امور سیاسی و نظامی کشور بودند ، دادگاههای عرفی نیز در کنار محکم شرعی با صلاحیتهای ویژه ای به وجود آمدند . قانون مدون ودادگستری منظمی در کنار جرائم عمومی و عرفی وجود داشت که هر امر دیگری را هم که جرم می دانستند شایسته کیفر می شمردند . کیفرها هم حد و مرزی نداشت . کیفرهای شدید، وحشیانه و غیر انسانی از حقوق حاکمیت بود و آنان کیفری را که به درخواست و تمایل شخصی خود بود در مورد بزهکاران اعمال می کردند^۲ .

۱ - ابن سعد محمد بن سعد بن سعد - منبع الزهری - طبقات الکبری - دار احیاء العربی - بیروت - ج ۸ - ص ۲۶۸
۲ - کاشانی - محمود - استانداردهای جهانی دادگستری - چاپ اول - نشر میزان تهران - سال ۸۳ - ص ۲۹

فصل دوم :

مبانی فقهی قضاوت

مبحث اول : قضاوت در آیات

از جمله آیاتی که در قرآن کریم در رابطه با قضاوت مطرح شده است می توان آیات زیر را ذکر کرد.

الف : « يا داود انا جعلناك خلیفه فی الارض فاحکم بین الناس بالحق ولا تتبع فیضلک عن سبیل الله » ^۱

ب : و قول الله تعالی ... « و ان احکم بینهم بما انزل الله » ^۲

ج: و قوله « و اذا دعوا الى الله و رسوله ليحکم بینهم » ^۳

د : « فلا و ربک لا يؤمنون حتى يحکموک فيما شجر بینهم ثم لا يجدوا فی انفسهم حرجاً مما قضیت و سلموا تسليما » ^۴

ه : « ان الله يامرکم ان تؤدو الامانات الى اهلها و اذا حکمتم بين الناس ان تحکموا بالعدل ان الله نعما يعظکم به ان الله كان سمعيا بصيرا » ^۵

و : « داود و سليمان اذ يحکمان فی الحرف اذ نفشت فيه غنم القوم و كنا لحکمهم شاهدين » ^۶

ز : « و اذا دعوا الى الله و رسوله ليحکم بینهم اذ فريق منهم معرضون »

ح : « الہ تر الى الذين يزعمون انهم آمنوا بما انزل اليک و ما انزل من قبلک يریدون ان يتحاکموا الى الطاغوت و قد امرؤا ان يکفروا به يهد الشیطان ان نصلیهم »

۱ - ص / ۲۶

۲ - مائدہ / ۴۹

۳ - نور / ۵۱

۴ - نساء / ۶۵

۵ - نساء / ۵۸

۶ - انبیاء / ۷۸

در آیه اول « یا داود انا جعلناک ... » این خطاب عتاب آمیز از مصدر جلال احادیث می رسد که ای داود تو را در زمین خلیفه و نماینده خود گردانیدیم و تدبیر امور مردم را به دست تو قرار دادیم تو بایستی مظہر و نماینده اوصاف الهی باشی و صفت عدل خدا را ارائه دهی تا اینکه افراد بشر به نمایندگی تو اوصاف آفریننده و مربی خود را بشناسند و نیز صفت عدل را از تو بیاموزند تا آنکه میانه روی و مساوات بین مردم استوار گردد و کسی به کسی تعدی و اخذ عدوانی ننماید .

پس به حق و درستی بین مردم حکم کن و تابع هوای نفس خود مشو .

آیه ۵۸ ام سوره نساء درباره هر نوع امانتی است که به دست انسان سپرده شود خواه امانت الهی یعنی اوامر و نواهی او باشد و خواه امانت مردم از قبیل مال یا غیر مال باشد این قول از ابن عباس و ابن ابی کعب و ابن مسعود و حسن و قتاده است از امام باقر (ع) و امام صادق (ع) نیز روایت شده است .

زید بن اسعم و مکھون و شهر بن حوشب و حبابی می گویند : مقصود زمامداران است که به فرمان خداوند باید ملاحظه مردم را داشته باشند و آنها را به راه دین و شریعت وادرار کنند . این مطلب هم از امام باقر(ع) و امام صادق (ع) روایت شده است . ایشان فرموده اند : خداوند هر یک از امامان را ماموری می سازد که امر حکومت را به شخص بعد از خود واگذار کند . و مؤید آن اینست که خداوند بعد از این مردم را به اطاعت زمامداران مأمور ساخته است . و از ائمه (ع) روایت شده است که : دو آیه است یکی برای ما و یکی برای شماست . خداوند می فرماید : « ان الله يامركم ان تؤدوا الامانات الى اهلها » سپس می فرماید : « يا ايها الذين آمنوا اطیعوا الله و اطیعوا الرسول و اولى الامر منکم » (سوره نساء / ۵۹ : ای مردم مومن خداوند و پیامبر و صاحبان امر خویش را اطاعت کنید) .

« و اذا حکمتم بين الناس ان تحکموا بالعدل » به زمامداران امر می کند که در میان مردم به عدالت حکم کنند . نظری آن ، این آیه است : « یا داود انا جعلناک خلیفه فی الارض فاحکم بين الناس بالحق » .

(سوره ص ۲۶)

روایت شده که پیامبر گرامی به علی فرمود : میان دو طرف دعوا، در نگاه کردن و سخن گفتن مساوات برقرار کن و نقل شده است که دو بچه خط خود را پیش امام حسن (ع) بردنده و از وی خواستند که بگوید کدامیک از خطها بهتر است . علی (ع) که آنها را می دید فرمود : پسرم درباره حکم خود دقت کن